

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta: Jiří Andrs
Téma bakalářské práce: Dovoz a šíření gramofonových desek do
Československa v období normalizace

Jiří Andrs si pro svou bakalářskou práci zvolil téma, které mu je bytostně blízké a kterému se věnuje s radostí a hlubokým zaujetím. Z výsledného textu je tento autorův přístup zcela zřejmý. Rozsáhlý a rozmanitý soubor pramenů a sekundární literatury zpracoval s hlubokou znalostí věci a vyzrálou analýzu předložil v promyšlené a stylisticky poutavé formě. Jako vedoucí práce bych rád zdůraznil, že autor přistupoval k napsání bakalářské práce mimořádně zodpovědně. Jeho cílem nebylo rozhodně jen splnit studijní povinnost pro získání bakalářského titulu, nýbrž usiloval o originální a myšlenkově podnětný příspěvek k odborné debatě o fenoménech spojených s neoficiální hudební kulturou v normalizačním Československu. Během bakalářského studia J. Andrs navíc publikoval několik odborných článků, které se pouze nepřímo dotýkaly tématu závěrečné práce. Ovšem, skutečnost, že autorovi šlo o poctivé a přínosné dílo, se na druhé straně projevovalo ve velké skromnosti a pochybách, kvůli nimž několikrát odevzdání finální verze odkládal.

J. Andrs přistoupil k tématu hudebních subkultur v období normalizace z dosud málo využívané perspektivy. Svou pozornost totiž primárně zaměřil na posluchače a na způsoby, kterými si opatřovali hudební nahrávky obvykle nedostupné na oficiálním trhu. Kromě obvyklé praxe pořizování kopií na magnetofonové pásky a později na audio či videokazety se věnoval vinylové desce, kterou fanoušci menšinových hudebních žánrů považovali za cenný artefakt, za který byli ochotni vydávat značné finanční sumy a na jeho získání vynaložit i velké úsilí, vynalézavost a případně i ochotu riskovat.

J. Andrs specifikoval pole svého výzkumu na nahrávky zahraničních hudebníků a na vinylové LP desky zahraniční výroby, jelikož nabídka licenčních titulů vydávaná československými hudebními vydavatelstvími byla poněkud skrovná. Osvětlením různých strategií, jak si opatřit originální alba, poukázal autor na významný fenomén života mládeže v normalizačním Československu: legální i ilegální dovoz ze západních zemí, využívání knihoven cizích zastupitelských úřadů a prodejen zahraničních kulturních středisek, poštovní zásilky, cestování do zahraničí s primárním cílem nakoupit hudební nosiče apod. Zvláště důležitou formou, kterou autor prozkoumal, byly cesty do socialistických států, především do Polska, Maďarska, ale také do Jugoslávie. Volnějším styk s těmito zeměmi, kde panoval v kulturní sféře liberálnější režim a mnohem vyšší propustnost hranic se Západem, umožňoval československým občanům rozšiřovat si přehled o aktuálním světovém hudebním dění a též

snadněji i cenově výhodněji získávat vytoužené vinyly. J. Andrs tak rozšířením historických souvislostí spjatých s hudebními subkulturami v ČSSR do této mezinárodní perspektivy přispěl k plastičtějšímu obrazu jednoho z aspektů československé normalizace.

Pokud jde o práci se sekundární literaturou, autor použil všechny dostupné relevantní tituly. V metodologické rovině se inspiroval zejména A. Yurchakem, přičemž i v předmětu svého studia zdůraznil imaginární obrazy Západu, které si mládež v Československu vytvářela. Vinylová deska s originálním obalem pak podobně jako jiné předměty zpřítomňující exoticky přitažlivý západní svět sehrála roli jakéhosi fetiše, který měl pro svého majitele a v rámci jeho skupiny až posvátný charakter.

Důslednost J. Andrs projevil také tím, že cituje množství nepublikovaných studentských kvalifikačních prací a rovněž publicistické texty i televizní pořady. Ostatně výzkum tohoto tématu, v odborné diskusi spíše stále ještě stojícího na počátku bádání, a naopak dosti hojně zpracovávaného v populární rovině, by se bez těchto zdrojů ani neobešel.

Autor pracoval s širokým spektrem pramenů. Podnikl archivní výzkum v Archivu bezpečnostních složek a v Národním archivu, využil dobovou hudební publicistiku a soubory výpovědí pamětníků pořízených jak vědeckými metodami orální historie, tak v současné publicistice. Kromě toho však J. Andrs sám oslovil několik pamětníků, s nimiž pořídil rozhovory, a obrátil se e-mailem také na tehdejší přední hudební publicisty.

Domnívám se tedy, že bakalářský práce Jiřího Andrse je velice zdařilá a že splňuje požadavky kladené na tento typ akademických prací.

Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou „výborně“.

V Praze, dne 29. května 2015

PhDr. Ondřej Vojtěchovský, Ph.D.